

[Bolvig]

behandling og er glad for, at en flertalskombination så hurtigt kunne finde sammen om det resultat, vi nu har under anden behandling.

Man kan overraskes over, at når det gælder ligestilling mellem mand og kvinde, skal vi presses til handling af EFs Ministerråd. Vi gennemførte således i februar 1976 direktivet om ligeløn for lige arbejde og går nu et skridt videre gennem vedtagelsen af de 3 love, der forhåbentlig i vidt omfang vil sikre ligestilling med hensyn til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelser og arbejdsvilkår.

Som jeg fremhævede under debatten ved første behandling, vil lovene først og fremmest have en psykologisk effekt, men derfor er det alligevel glædeligt, at det fremover vil blive forbudt arbejdsgiverne at afskedige kvindelige lønmodtagere på grund af graviditet.

Det er efter min mening forbløffende, at der her i tinget findes partier, som finder det rimeligt at kunne afskedige medarbejdere, fordi de er gravide – en holdning, der tydeligvis er en sjældenhed i Europa i dag. Jeg er glad for, at fru Grethe Fenger Møller og de konservative har ladet sig overbevise og ikke – som på forhånd meddelt – stillet ændringsforslag. Det er dog i hvert tilfælde en glædelig ting.

Jeg vil gerne takke ministeren for en åben vilje til at imødekomme det radikale venstres ønsker. Vi er således meget tilfredse med, at regeringen har givet et klart tilsagn om at ville arbejde for en positiv særbehandling. Det er helt sikkert nødvendigt, hvis reel ligestilling inden for en overskuelig fremtid skal sikres. Det radikale venstre vil meget gerne modtage ministerens invitation til at fremkomme med initiativer og ideer netop på dette område.

Vi er også tilfredse med, at det i betænkningen fremhæves, at præstestillinger inden for forskellige trossamfund undtages fra lovens område, og at det pålægges ligestillingsrådet hurtigst muligt at fremlægge forslag til ligestilling inden for det skattepolitiske og inden for det familiepolitiske område.

Mit parti har ved flere lejligheder fremlagt forslag om skattemæssig ligestilling mellem mænd og kvinder og ser nu frem til en snarlig gennemførelse heraf.

Ved debatten den 26. januar fremførte jeg betæneligheder ved bestemmelsen i § 1, stk. 3, i lovforslag nr. L 148, der siger, at loven ikke finder anvendelse i det omfang, en tilsvarende pligt til ligebehandling følger af en kollektiv overenskomst. Jeg tror stadig, det er en svækkelse, men ministerens svar på de af mig i udvalget stillede spørgsmål beroliger os i nogen grad. Bestemmelser i kollektive aftaler må i hvert fald ikke stille folk dårligere. Jeg har forstået, at det er arbejdsministeriets opfattelse, at fortolkningsspørgsmål i givet fald kan indbringes for EF-Domstolen.

Jeg tror, det er af stor vigtighed, hvis ligestillingsrådets årlige beretninger danner grundlag for en debat enten her i Folketinget eller ved offentlige høringer.

Vi er glade for at kunne medvirke ved gennemførelsen af de omhandlede love og har kun ét væsentligt ankepunkt, nemlig uklarheden med hensyn til erhvervslivets produktionsbygninger. Ministeren har lovet at undersøge problemerne, som, frygter jeg, vil vise sig at være endog meget store. Talrige produktionsbygningers toilet- og garderobefaciliteter er indrettet til et bestemt antal mænd og kvinder, og alene dette forhold gør det umuligt for den enkelte arbejdsgiver at følge intentionerne i ligeretslovene. Det vil kræve meget store beløb at ændre omtalte faciliteter, og mange steder, f. eks. i industriejendommene i bykerne, vil det være aldeles umuligt. Ministeriet har i udvalget svaret, at man kan dispensere fra tidsfrister i sådanne helt enkeltstående tilfælde. Ministeren vil opdage, at det ikke er enkeltstående tilfælde.

Sluttelig vil jeg gerne spørge: agter ministeren at skrive verdenshistorie ved at afskaffe den viktorianske toiletadskillelse mellem de to køn, så der bliver ligestilling mellem forholdene i ens privatliv og i ens arbejdsliv? Det bliver i hvert tilfælde nødvendigt.

Honoré (KrF):

Da kristeligt folkeparti ikke er udvalgsberettiget i arbejdsmarkedsudvalget, fremgår vores stillingtagen til de enkelte ændringsforslag ikke af nogen betænkning.

Hvad angår lovforslag nr. L 148 skal jeg meddele, at kristeligt folkeparti ikke kan tilslutte sig det første ændringsforslag fra SF og VS, da det hviler på en anden filosofi end